

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/144/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011426
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113011426.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. apríla 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

I.. L. B.

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A. A., D. XXX/XX, zamestnaný v K. M., J. t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 3T/96/2013-324 zo dňa 04.09.2014 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného v časti smerujúcej proti výroku o vine z a m i e t a .

II.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku výrok o treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu.

Ostatné výroky rozsudku zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/96/2013-324 zo dňa 04.09.2014 bol obžalovaný I.. L. B. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., pretože dňa 16.10.2012 v čase o 20.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. D. L., V.:TM. po ceste I/6I v obci A. A. v smere jazdy od A. na I., pričom nedal prednosť chodcovi - poškodenému T. B., trvale bytom Q., Q. XXX/X, ktorý v tom čase prechádzal po riadne vyznačenom priechode pre chodcov z pohľadu vodiča z ľavej strany na pravú, následkom čoho obvinený zachytil prednou časťou vozidla pravú stranu tela poškodeného, ktorý bol v dôsledku nárazu vyhodенý na prednú kapotu a čelné sklo vozidla a následne po prudkom brzdení vozidla, spadol na vozovku, pričom utrpel zlomeninu lonových kostí vpravo so zlomeninou acetabula (kĺbna jamka panve), otras mozgu ľahkého stupňa, oderky a ranky pravej strany hlavy, pomliaždenie pravej dolnej končatiny, pomliaždenie pravej ruky a lakt'a, uvedené zranenia si vyžiadali dobu liečenia od 16.10.2012 do 24.11.2012, počas ktorej bol poškodený výrazne obmedzený na obvyklom spôsobe života, hospitalizovaný bol približne 40 dní, z toho 3 týždne ležal na lôžku a bol počas tejto doby bezprostredne odkázaný na pomoc inej osoby pri vykonávaní bežných životných potrieb(umývanie, obliekanie, príjem stravy), po prepustení do ambulantnej liečby bol odkázaný na pomoc druhej osoby pri vykonávaní bežných životných potrieb, poškodený doposiaľ chodí o 2 francúzskych bar1ách, stále nie je úplne mobilný a do určitej miery stále

obmedzený, pričom obvinený svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods.1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona a § 56 ods. 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 800 eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona súd obžalovanému zároveň uložil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona súd obžalovanému zároveň uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu na dobu 24 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. poriadku bol obvinený zaviazaný nahradiť poškodenej F. S. a. s., B. pobočka Q., D. R. XX, BD. škodu vo výške 3.161,90,- Eur. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bol poškodený T. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., ul. Q. č. XXX/X odkazuje s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo predovšetkým proti výroku o vine, ale aj proti uloženému výroku o treste týkajúceho sa zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá. Obžalovaný namietal, že v predmetnej trestnej veci boli vypracované 3 znalecké posudky z odboru dopravy, pričom prvý znalec pri vypracovaní znaleckého posudku použil nesprávny počítačový program Kolízia a pracoval s nesprávnymi údajmi týkajúcimi sa miesta zrážky, čím uvedený posudok z hľadiska dôkaznej hodnoty v trestnom konaní je nepoužiteľný. Znalec I. J. S., ktorého obžalovaný požiadal o vypracovanie znaleckého posudku na vlastné náklady dospeľ k jednoznačným záverom v jeho prospech. Súdom pribratý znalec I. L. U. rozhodol v jeho neprospech a súd bez toho, aby sa vysporiadal s rozpormi medzi týmito znaleckými posudkami, uznal vinu. Podľa obžalovaného znalecký posudok I. U. neobsahuje potrebné náležitosti, pretože sa odvoláva na grafické výstupy simulácií nehodového deja, ktoré však netvoria prílohu znaleckého posudku. Namietal celkové závery tohto znaleckého posudku, ktoré podľa jeho názoru nekorešponujú s vykonanými výpočtami. Znalec pri simulácii dopravnej nehody použil nízku rýchlosť pohybu chodca, čím ho jednoznačne poškodil, lebo táto skutočnosť mala priamy vplyv na závery znaleckého posudku. Podľa výroku rozsudku nedal prednosť chodcovi, ktorý mal v tom čase prechádzať po prechode pre chodcov, ale vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený po prechode pre chodcov neprechádzal. Pred nehodou venoval mimoriadnu pozornosť dopravnej situácii a keby bol chodec išiel po prechode, bol by ho včas spozoroval a zastavil. Žiadny právny predpis mu neukladal ísť rýchlosťou 27 km/h, pri ktorej by podľa znalca Ing. L. U. bol zabránil dopravnej nehode. Účastníkmi cestnej premávky boli on ako vodič, ale aj chodec a primárnou príčinou dopravnej nehody podľa jeho názoru bolo porušenie § 52 ods. 3 zákona o cestnej premávke zo strany chodca. Súd mal pri svojom rozhodovaní vyhodnotiť aj spoluzavinenie chodca. Ďalej poukazoval na platnú judikatúru, podľa ktorej, ak vodič nesprávne reaguje na nebezpečnú situáciu, ktorú vyvolal iný účastník cestnej premávky, nemožno takéto pochybenie považovať ako porušenie dôležitej povinnosti, z čoho sa potom odvíja aj nesprávna právna kvalifikácia jeho konania. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, najmä aby bolo vykonané doplnenie znaleckého dokazovania o prepočet rýchlosti pohybu chodca podľa výpovede poškodeného. Ak odvolací súd dospeje k záveru o vine, poukazoval na to, že od dopravnej nehody uplynula doba takmer 2 a pol roka, počas ktorej denne jazdí trasu Nitra - A. A. bez akéhokoľvek priestupku, a teda pôsobiť na neho trestom zákazu činnosti sa javí byť ako neprimerané. Žiadal preto, aby odvolací súd zväžil aj možnosť neuloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, ako aj primeranosť uloženého trestu a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolaniu obžalovaného je možné sčasti vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery. Pokiaľ sa teda týka uznania viny, v tomto smere nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a podľa názoru odvolacieho súdu, vo veci nie je potrebné opätovne vykonávať znalecké dokazovanie, tak ako sa toho domáhal obžalovaný svojim odvolaním. Podľa názoru odvolacieho súdu, akýkoľvek znalecký posudok bez určenia miesta zrážky by bol len hypotetický a pracoval by s viacerými variantmi, bez toho, aby sa mohlo presne ustáliť, ktorý variant je správny. Vozidlo obžalovaného nemá ABS systém a nezanechalo žiadne brzdné stopy. Policajt, ktorý zadokumentoval dopravnú nehodu, síce označil miesto zrážky na začiatku zebrového značenia prechodu pre chodcov v smere jazdy obžalovaného, ale svedkyňa W., ktorá chodcovi dávala prednosť na prechode v jej jazdnom pruhu oproti jazdy obžalovaného, po prejení chodca pred jej vozidlom sa pohla a periférne videla, že chodec zrýchlil a odklonil sa mimo prechodu. Isté však je, že obžalovaný v každom prípade poškodeného zrazil prinajmenšom v blízkosti prechodu pre chodcov. Odvolací súd je toho názoru, že aj ohľadnuc od záverov vypracovaných znaleckých posudkov, o vine obžalovaného niet žiadnych pochybností. Obžalovaný kritické miesto poznal, musel zaregistrovať stojace autobusy na jednej aj druhej strane komunikácie, medzi ktorými sa nachádzal prechod pre chodcov a pri tak zníženej viditeľnosti (tma, mokro) bolo jeho povinnosťou maximálne zvýšiť opatrnosť. Musel a mal predpokladať pohyb chodcov vzhľadom na stojace autobusy, na uvedenom mieste prechádzať s vozidlom čo najopatrnjšie a minimálnou rýchlosťou, nespoliehať sa na to, že povolená rýchlosť v danom úseku je 50 km/h. Pokiaľ sa teda týka výroku o vine, v tomto smere odvolací súd odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné. Pri ukladaní trestu súd prvého stupňa nepochybil, pokiaľ uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 800 € s tým, že pre prípad, ak by výkon peňažného trestu obžalovaný úmyselne zmaril, uložil mu náhradný trest odňatia slobody na 12 mesiacov. Takýto trest vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného považuje aj odvolací súd za trest primeraný a spôsobilý splniť svoj účel, tak ako to vyžaduje Trestný zákon.

Na druhej strane však odvolací súd dospel k záveru, že uloženie trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá k prevýchove a náprave obžalovaného nie je potrebné. V predmetnom prípade ide u obžalovaného, ktorý má vodičské oprávnenie od r. 1982, vôbec o prvý prípad porušenia dopravných predpisov, pretože až do vzniku dopravnej nehody nemá v karte vodiča žiadny záznam, nedopustil sa priestupku na úseku dopravy, ale ani konania, ktoré by zakladalo jeho trestno-právnu zodpovednosť v tomto smere. Od spôsobenia dopravnej nehody uplynula už doba dva a pol roka, počas ktorej obžalovaný naďalej motorovým vozidlom jazdí denne na trase A. A. - M., bez porušenia predpisov cestnej premávky. V takomto prípade prevychovávať ho ako vodiča uložením trestu zákazu činnosti by bola jednoznačne represia a nie prevýchova. Napokon samotný zákaz činnosti by mohol mať existenčné dôsledky na obžalovaného a jeho rodinu, pretože autom denne dochádza do zamestnania.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval pokiaľ sa týka viny odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. zamietol. Na druhej strane podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku iba výrok o uloženom treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu na dobu dvoch rokov. Výrok o vine, výrok o peňažnom treste a náhradnom treste odňatia slobody, ako aj výroky o náhrade škody, v ktorých súd prvého stupňa taktiež nepochybil, zostali týmto zrušením nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.